

[Finansministeren.]

stærkt pointerede, at Landbruget havde Trang til at faa denne Rentelettelse. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at han haabede, at der gennem Udvalgsforhandling skulde være Mulighed for at naa et Resultat. Jeg deler fuldstændig dette Ønske og slutter mig hertil, idet jeg gaar ud fra, at naar Sagen kommer til Behandling i Udvalget, vil man fra alle Sider være villig til at gaa ind i et Arbejde med det Formaal for Øje at gennemføre Lovforslag af den Karakter, som de forelagte har.

Indenrigsministeren (Dahlgard): Det ærede Medlem Hr. Krag rettede et meget stærkt Angreb ogsaa paa mig, fordi Krisefonden ikke i Sommerens Løb havde sat mægtige Beløb ind paa en frivillig Konvertering, idet der altsaa ved en frivillig Konvertering fortaas, at der gives Obligationsejerne Tilbud om enten at sætte Renten ned eller at faa deres Obligationer udbetalt til Pari. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at her havde Regeringen ikke opfyldt de Forpligtelser, den havde paataget sig.

Jeg maa paa det bestemteste afvise dette. Det er rigtigt, som jeg sagde i Gaar, og som det ærede Medlem sagde her i Dag, at Rentenedsættelsen i Foraaret med Hensyn til Indskud i Banker og Sparekasser tilsigtede en Indledning til Rentenedsættelse ogsaa paa andre Omraader, ogsaa med Hensyn til de faste Laan. Det er ogsaa rigtigt, at heri indesluttedes Tanken om Udnyttelse af Konverteringsmulighederne, tilvejebragt bl. a. ved denne Rentenedsættelse, og disse Muligheder, det skal ingen nægte, syntes paa begrænsede Omraader i hvert Tilfælde paa et vist Tidspunkt gode. Da Loven vedtoges, havde Kurserne været i stærk Stigen fra Aarets Begyndelse, og til Loven blev vedtaget, saa vidt jeg husker i Maj Maaned, og man maatte i og for sig vente, at Nedsættelsen af Bank- og Sparekasserenten i den følgende Tid vilde bidrage til at befordre denne Kursstigning.

Men desværre gik det ikke saadan, og de, der har iagttaget Udviklingen i Sommer paa dette Omraade, vil ikke benægte, at naar det ikke skete, stod det i Forbindelse med den Uro, som paa forskellig Maade kom frem rundt omkring i forskellige Egne af Landet. Det syntes paa et vist Tidspunkt i Sommer, som om der var ret udbredte Kredse i visse Dele af Landet, som havde den Opfattelse, at man paa samme Tid kunde antyde, at Obligationerne var usikre, at man ikke kunde stole paa, at de kunde

indfries, og saa samtidig vente en Kursstigning med deraf følgende Konvertering og Rentenedsættelse. Den Begrebsforvirring, der dér gjorde sig gældende, havde sin Indfyldelse paa, at Nedsættelsen af Bank- og Sparekasserenten ikke virkede i det Omfang, som der paa det Tidspunkt var Grund til at regne med.

Men deraf opstod den Situation — det tror jeg ikke, nogen, der saglig vil bedømme disse Forhold, vil kunne bestride Rigtigheden af —, at der vel stadig, hvis man vilde sætte meget betydelige Beløb, meget store Millionbeløb ind, var Muligheder for Konverteringer indenfor en vis begrænset Del af Obligationsområdet, navnlig den Del, der ikke angik Landkreditforeningsobligationerne, men som var baseret paa Købstadkreditforeningerne. Det var ogsaa det, det ærede Medlem Hr. Hasle sagde.

Ja, det er rigtigt. Hvis man vilde sætte betydelige Beløb ind, vil jeg ikke benægte Muligheden af, at visse af disse Serier kunde være konverteret ved et meget stærkt Pres fra Nationalbanken og Krisefonden. Men der var ingen Mulighed for under disse Forhold at konvertere Hovedparten af Landbrugets Obligationer. Og jeg vil spørge, hvordan man vilde have set paa, at der ved en stor Indsats fra Samfundet, Nationalbankens Side, var skabt den Tilstand, at der konverteredes for alle de Ejendomsbesiddere, som havde mindst Brug for Rentenedsættelse, medens alle de Ejendomsbesiddere her i Landet, Krisen havde ramt, ingen Konverterings- og Rentenedsættelsesmuligheder fik.

Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at denne Regering lige saa lidt som nogen anden Regering har Forpligtelse til at administrere en Lov uforstandigt paa Samfundets Bekostning; og det var det, der vilde være sket, hvis man var gaaet den Vej, det ærede Medlem tænkte sig.

Til Belysning af hele dette Forhold vil jeg gerne fremsætte enkelte Oplysninger: Som det ærede Medlem Hr. Krag vist har nævnt, kan man vel regne med, at Kreditforeningsgælden for Landejendomme her i Landet udgør ca. 2 Milliarder Kroner. Nu vil jeg ved Bedømmelsen af hele dette Forhold bede erindret, at af disse 2 Milliarder Landbrugskreditforeningsgæld er der 400 Mill. Kr. Obligationer, hvis Kurs i dette Øjeblik ligger mellem 80 og 85, væsentlig eller helt i jyske Kreditforeninger. Der er 800 Mill. Kr.s Obligationsgæld, hvis Kurs ligger mellem 85 og 90.

Hertil kommer det beklagelige Forhold, at de fleste af de mest højrentede Obliga-